

Ewangelia Jana

Rozdział 9

1. I wiodąc obok-przeciw ujrzał jakiegoś człowieka ślepego z urodzenia. 2. I wezwali do uwyrażnienia się go uczniowie jego, powiadając: Rabinie, kto chybił celu: ten właśnie albo czy wiadomi rodzice jego, aby ślepy zostałby zrodzony? 3. Odróżnił się w odpowiedzi Iesus: Zarówno nie ten właśnie chybił celu jak i nie wiadomi rodzice jego, ale aby jako jedno zostałyby ujawnione wiadome dzieła wiadomego boga w nim. 4. Nas obowiązuje działać te wiadome dzieła tego który posłał mnie póki dzień jakościowo jest; przychodzi noc gdy nikt nie może działać. 5. Gdy ewentualnie w tym naturalnym ustroju światowym jakościowo ewentualnie jestem, światło jakościowo jestem tego naturalnego ustroju światowego. 6. Te właśnie rzekłszy plunął na prostacki przyziem i uczynił zaprawę glinianą z tej plwociny, i namazał jego tę zaprawę aktywnie na oczy 7. i rzekł mu: Prowadź się pod tym zwierzchnictwem, umyj się zanurzwszy się do sfery funkcji wiadomej nurkowni należącej do tego Siloam, które jest tłumaczone przez Hermesa: Odprawiony. Odszedł więc i umył się i przyszedł widzący. 8. Więc sąsiedzi i ci obecnie dla znalezienia teorii oglądający go jako to co poprzednie że proszący o doistotny dodatek żebrak był, powiadali: Czyż nie ten właśnie jest ten odgórnie zasiadający jako na swoim i żebrząc proszący o doistotny dodatek? 9. Inni powiadali że: Ten właśnie jest; inni powiadali: Zdecydowanie nie, ale upodobniony jemu jakościowo jest. Ów powiadał że: Ja jestem. 10. Powiadali więc jemu: Jakże zostały otworzone wstecz w górę twoje oczy? 11. Odróżnił się w odpowiedzi ów: Ten wiadomy człowiek, ten powiadany Iesus, zaprawę glinianą uczynił i namazał moje oczy i rzekł mi że: Prowadź się pod tym zwierzchnictwem do sfery funkcji tego Siloam i umyj się; odszedłszy więc i umywszy się ponownie spojrzałem poprzez wzniesienie wzroku do źródła w górze. 12. I rzekli mu: Gdzie jest ów? Powiada: Nie wiem. 13. Wiodą go istotnie do farisaiosów, tego kiedyś ślepego. 14. Był zaś sabat w którym dniu tę zaprawę glinianą uczynił Iesus i otworzył wstecz w górę jego oczy. 15. Na powrót więc wzywali do uwyrażnienia się go i farisaiosi jakże ponownie spojrzał poprzez wzniesienie wzroku do źródła w górze. Ten zaś rzekł im: Zaprawę glinianą nałożył na dodatek na należące do mnie, aktywnie na oczy, i umyłem się, i poglądam. 16. Powiadali więc z farisaiosów jacyś: Nie jest jakościowo ten właśnie od strony niewiadomego boga ten człowiek, że sabat nie pilnuje. Inni powiadali: Jakże może człowiek uchybiający celu takie to znaki boże czynić? I rozdarcie jakościowo było w nich. 17. Powiadają więc temu ślepeму na powrót: Co ty powiadasz około niego, że otworzył twoje oczy? Ten zaś rzekł że: Prorok jakościowo jest. 18. Nie wtwierdzili do rzeczywistości więc Judajczycy około niego że był ślepy i ponownie spojrzał, aż do czasu takiego którego przygłosili rodziców jego, tego który ponownie spojrzał, 19. i wezwali do uwyrażnienia się ich powiadając: Ten właśnie jest wiadomy syn wasz, którego wy powiadacie że ślepy został zrodzony? Jakże więc pogląda w tej chwili? 20. Odróżnili się dla odpowiedzi więc rodzice jego i rzekli: Wiemy że ten właśnie jest syn nasz i że ślepy został zrodzony. 21. Jakże zaś teraz pogląda, nie wiemy,

albo kto otworzył jego oczy, my nie wiemy. Jego wezwijcie do uwyrażnienia się, cechy odpowiadające wiekowi ma, sam około siebie samego będzie gadał. **22.** Te właśnie rzekli rodzice jego że strachali się w Judajczyków; już bowiem przedtem do razem ułożyli się Judajczycy aby jeżeliby ktoś go potwierdziłby powiedziawszy to samo jako jakiegoś pomazańca, odłączony od grupy zbierania do razem stałby się. **23.** Przez to właśnie rodzice jego rzekli że: Cechy odpowiadające wiekowi ma, jego nadto wezwijcie do uwyrażnienia się. **24.** Przygłosili więc tego człowieka z wtórego razu, który był ślepy, i rzekli mu: Daj sławę temu bogu; my wiemy że ten właśnie wiadomy człowiek uchybiający celu jakościowo jest. **25.** Odróżnił się więc ów: Czy uchybiający celu jakościowo jest, nie wiem; jedno wiem że ślepy będąc w tej chwili poglądam. **26.** Rzekli więc jemu: Co uczynił tobie? Jakże otworzył twoje oczy? **27.** Odróżnił się im: Rzekłem wam już, i nie posłuchaliście. Co na powrót chcecie słuchać? Czy może i wy chcecie jego uczniowie stać się? **28.** I zelżyli go i rzekli: Ty uczeń jesteś owego, my zaś Moysesa jesteśmy uczniowie. **29.** My od przeszłości wiemy że Moysesowi trwale zagadał ten bóg, tego właśnie zaś nie wiemy od przeszłości skąd pozostając w łączności z tym jakościowo jest. **30.** Odróżnił się ten człowiek i rzekł im: W tym właśnie bowiem to cudownie dziwne jest, że wy nie wiecie od przeszłości skąd jakościowo jest, i otworzył wstecz w górę moje oczy. **31.** Wiemy od przeszłości że uchybiających celu wiadomy bóg nie słucha, ale jeżeli ewentualnie ktoś czczący boga ewentualnie jest i wiadomą wolę jego ewentualnie czyni, tego właśnie słucha. **32.** Z tego eonu nie było usłyszane że otworzył ktoś oczy ślepego zrodzonego; **33.** o ile nie był jakościowo ten właśnie z obok od strony jakiegoś niewiadomego boga, nie mógł czynić nic. **34.** Odróżnili się i rzekli mu: W uchybieniach ty zostałeś urodzony cały, i ty nauczasz nas? I wyrzucili go na zewnątrz. **35.** Usłyszał Iesus że wyrzucili go na zewnątrz, i znalazłszy go rzekł: Ty wtwierdzasz jako do rzeczywistości do określonego syna określonego człowieka? **36.** Odróżnił się dla odpowiedzi ów i rzekł: I kto jest, utwierdzający panie, aby wtwierdziłbym jako do rzeczywistości do niego? **37.** Rzekł mu Iesus: I w przeszłości widziałeś i dotychczas widzisz go i ten obecnie gadający wspólnie z tobą, ów jest. **38.** Ten zaś mówił: Wtwierdzam jako do rzeczywistości, utwierdzający panie; i złożył hołd do istoty jemu. **39.** I rzekł Iesus: Do sfery funkcji rozstrzygnięcia ja do sfery funkcji tego naturalnego ustroju światowego tego właśnie przyjechałem, aby ci teraz nie poglądający teraz poglądaliby, i ci teraz poglądający ślepi staliby się. **40.** Usłyszeli z farysaiosów te właśnie słowa, ci wspólnie z nim będący, i rzekli mu: Czy może i my ślepi jakościowo jesteśmy? **41.** Rzekł im Iesus: O ile ślepi jakościowo byliście, nie ewentualnie mieliście uchybienie; teraz zaś powiadacie że: Poglądamy. To uchybienie wasze pozostaje.